

Пригодном свечаношћу, у центру Битоља, на „Широком сокаку“, у уторак, 4. децембра 2007. године, отворен је Конзулат Србије у Македонији.

Српским конзулатом, којим ће се, одлуком двеју влада, покривати конзуларно подручје општина Битољ, Прилеп, Охрид и Струга, руководиће почасни конзул, познати македонски привредник и бивши битољски градоначелник – Сиљан Мицевски. После пријема код битољског градоначелника Владимира Талеског, уз учешће предстваника двеју Влада (министарства спољних послова Македоније, као и министарства за дијаспору Србије), амбасадор Србије у Македонији Зоран Поповић је на свечаности истакао да се „на најконкретнији начин отварају нове могућности за развој и унапређење већ традиционално добрих и пријатељских односа Србије и Македоније и њихових грађана“.

– Како на плану ефикаснијег билатералног економског повезивања пословних људи и привредних потенцијала, тако и у подстицању њихових заједничких активности на ширем регионалном плану. Конзулат у Битољу постаће веома брзо генератор квалитетно новог, ефикаснијег развоја у македонско – српским односима. Једнако важан делокруг рада почасног конзула и Конзулата биће и унапређење културне, спортске, научне и сваке друге сарадње, али и афирмације интереса српске заједнице у Македонији, - истакао је Поповић, пре уручења докумената Мицевском, којим га Владе Србије и Македоније овлашћују да врши ту одговорну дужност.

Поповић је додао да отварање Конзулата, несумњиво доприноси јачању позитивних веза двеју држава, као историјски симбол сарадње и блискости два народа на њиховом заједничком стремљењу према европском циљу.

Српски конзулат је 10. по реду отворен у Битољу. Претходно су у том граду конзулате отворили Француска, Турска, Велика Британија, Русија, Словенија, Грчка, Бугарска, Румунија и Хрватска.

Кроз историју, у архивама је записано да су у време Краљевине Србије, у конзулату у Битољу службовали Димитрије Боди (1888. – 1895.), Миливоје Васиљевић (1895. – 1896.), Милојко Веселиновић (1897. – 1899.), Михаило Ристић (1899. – 1903.), Светислав Станојевић (1903. – 1907.) и Љубомир Михајловић (1907. – 1912.).